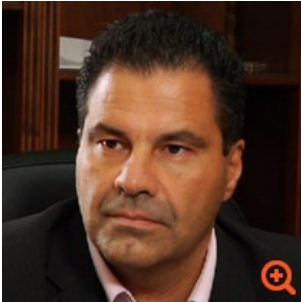

Αλέξης Τσίπρας - Αν δεν έχει ο λαός ψωμί, ας φάει παντεσπάνι

24/Μαΐ/2019 00:03

Του Γιώργου Στεργίου

Οκύριος Τσίπρας, εδώ και μερικές εβδομάδες, μας διαβάζει το τελευταίο κεφάλαιο του πολιτικού του αφηγήματος. Ένα κεφάλαιο με στοιχεία ρετρό και πολλή νοσταλγία για τα χρόνια που φύγαν. Σαν να ακούς ομιλίες του Ανδρέα Παπανδρέου από μασημένη κασέτα. Ποιος θα το έλεγε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ με το νεανικό σφρίγος του 2014 σήμερα φαντάζει πιο παλιός από το παλιό!

Οκύριος Τσίπρας αφού κήρυξε ανένδοτο στην οικονομική ελίτ της χώρας από την πλήρη της πολυτελούς θαλαμηγού φίλης του, προχώρησε σε ένα κρεσέντο παλαιοκομματισμού ως σύγχρονος Μαυρογιαλούρος.

Πρώτητου προτεραιότητα ήταν το βόλεμα κομματικών φίλων, με προσλήψεις κυρίως σε οργανισμούς στις παρυφές του Δημοσίου για να παρακαμφθεί το ΑΣΕΠ. Για το κόστος ούτε κουβέντα. Το μοιράζει στους πολλούς και ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Μετάηρθε ο εναγκαλισμός με τις συντεχνίες, για να επισφραγίσει την ολοκληρωτική επιστροφή του πελατειακού κράτους, εξαγνισμένου όμως από το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. Εάν πληρώσουν κάτι παραπάνω οι εργαζόμενοι και μη πολίτες δεν τρέχει τίποτα. Σιγά μην κάνουν πορεία.

Εκείόμως όπου έσπασε το κοντέρ ήταν στη μοιρασιά των δώρων στους υπηκόους. Όπως η κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου το 1964 έσπευσε να ενισχύσει τη συμπάθεια προς το βασιλικό ζεύγος ενόψει του γάμου του, νομοθετώντας την άμεση παραγραφή των προστίμων σε όλους τους πολίτες μέχρι του ποσού των 2 χιλιάδων δραχμών και την απαλλαγή των "ελαφροποίνων καταδίκων", έτσι και ο κύριος Τσίπρας αποφάσισε μία εβδομάδα πριν τις κάλπες να μοιράσει προκαταβολικά το βοήθημα του Δεκεμβρίου μήπως και αλλάξει το εκλογικό κλίμα. Πάνω στο άγχος του όμως για να το πουλήσει ως 13η σύνταξη, το στέρησε από χιλιάδες συμπολίτες μας που το έχουν πραγματική ανάγκη και δεν είναι συνταξιούχοι. Οι μεσήλικες και τα

παιδιά, που κινδυνεύουν περισσότερο από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, θυσιάστηκαν στον βωμό της επικοινωνίας.

Ενώ μόνο αυτός και η κυβέρνησή του στη σύγχρονη ιστορία της χώρας αύξησαν τον ΦΠΑ στο 24% σε βασικά είδη διατροφής όπως τα μακαρόνια, το ρύζι, τα όσπρια, θυμήθηκαν να τον επαναφέρουν μετά από 46 ολόκληρους μήνες εκεί που βρισκόταν το 2014, πριν δηλαδή αναλάβουν εκείνοι τη διακυβέρνηση του τόπου. Το ίδιο είπαν ότι κάνουν και στην εστίαση, αλλά εκεί φαίνεται να αδιαφορούν για τη συνήθεια εκατομμυρίων Ελλήνων που ξεκινούν τη μέρα τους με ένα καφέ. Μάλλον τους θεωρεί και αυτούς ελίτ που τους αξίζει να πληρώνουν 24% ΦΠΑ.

Ο κύριος Τσίπρας όμως, μέσα στη βιασύνη του να δείξει πως νοιάζεται για τους πολλούς, ξέχασε τους περισσότερους. Δεν είπε κουβέντα στους νέους για το πώς μία ευκαιριακή θέση εργασίας των 300 ευρώ μπορεί να αντικατασταθεί από μία καλά αμειβόμενη και πλήρους απασχόλησης δουλειά. Αγνόησε τους βαριά φορολογούμενους μισθωτούς του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, αμέλησε να αναφερθεί στους ρημαγμένους ελεύθερους επαγγελματίες, και δεν είχε έστω ούτε ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη για χιλιάδες δοκιμαζόμενους μικρομεσαίους επιχειρηματίες.

Εάν συνέγραφε το βιβλίο του "Απολογίες" ο Ζαν Ζακ Ρουσό στην Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ, είναι βέβαιο ότι την θρυλική φράση "αν δεν έχει ο λαός ψωμί, ας φάει παντεσπάνι" θα την απέδιδε στον κύριο Τσίπρα. Ο πρωθυπουργός βρίσκεται σε πλήρη δυσαρμονία με τα θέλω και τις επιδιώξεις του ελληνικού λαού, όπως ακριβώς συνέβαινε με την αριστοκρατία στην προεπαναστατική Γαλλία. Τα πέντε χρόνια στην εξουσία διάβρωσαν την όποια κοινωνική του ενσυναίσθηση, και τον οδηγούν σε υποσχέσεις που φαντάζουν πολύ λίγες, πολύ αργά.

Οι εκλογές στις 26 Μαΐου προσφέρουν μίας πρώτης τάξης ευκαιρία να αποδοκιμαστεί η σημερινή κυβέρνηση και να επαναπροσδιοριστεί το μέλλον της χώρας.

Ο αέρας του αντιμνημονίου και της αντισυμβατικότητας στις πέντε τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις, δεν φούσκωσε μόνο τα πανιά του ΣΥΡΙΖΑ αλλά έδωσε κοινοβουλευτική υπόσταση και σε αρκετούς νέους σχηματισμούς από τη νεοαζιζτική Χρυσή Αυγή έως το κεντρώο Ποτάμι.

Ως δημιουργήματα του ίδιου κύματος αμφισβήτησης της μεταπολίτευσης, η ιστορία τους επιφύλαξε έναν κοινό ρόλο. Κατέληξαν όλοι τους δεκανίκια της σημερινής κυβέρνησης. Ο καθένας φυσικά με τον τρόπο του και σε διαφορετική πολιτική συγκυρία, από την πρόκληση των πρόωρων εκλογών τον Ιανουάριο του 2015 έως την πρόσφατη στήριξη της αδύναμης κοινοβουλευτικά κυβέρνησης στη συμφωνία των Πρεσπών. Η φαιδρότητα μάλιστα ορισμένων εξ αυτών έφτασε στο σημείο να έχουν βουλευτές εξ αδιαιρέτου με τον ΣΥΡΙΖΑ, όντας οι ίδιοι στην αντιπολίτευση.

Τώρα πλέον ξέρουμε. Δικαιολογίες δεν υπάρχουν πια για κανέναν. Η μόνη ψήφος που πληγώνει τον ΣΥΡΙΖΑ είναι η ψήφος στη ΝΔ. Όσο πιο καθαρό και χωρίς υποσημειώσεις είναι το μήνυμά μας, τόσο πιο καίριο θα είναι το πλήγμα στην αλαζονεία και τον κυνισμό της διακυβέρνησης Τσίπρα.

* Ο κ. Γιώργος Στεργίου είναι Γραμματέας Προγράμματος ΝΔ

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)